

КАРАПИШ Борислав Тимофійович (01. 08. 1929, с. Руденківка, нині Новосанжар. р-ну Полтав. обл. — 12. 10. 2005, Дніпропетровськ) — прозаїк. Член НСПУ (1962). Закін. школу авіаmechanіків мор. авіації, Вищі літ. курси при Літ. інституті в Москві (1964). Працював у військ.-мор. училищі, на заводі «Південмаш», від 1971 — на Нижньодніпров. заводі ім. К. Лібкнехта; 1995–2005 — літ. ред. видавн.-твор. центру «Гамалія»; водночас 1998–2005 — гол. ред. ж. «Крила» (усі — Дніпропетровськ). Осн. тема творчості — становлення

характерів молодих робітників. Докум. повість «Вітер співає в щоглах» (К., 1968) і роман «Гарячий рік» (Дн., 1980, співавт.) — про будівників Придніпров. ДРЕС. Спів-автор путівника «Київ–Херсон» (1977), упорядник серії зб. молодих талантів «Ластів'ята» (1998; 2002; 2006; усі — Дніпропетровськ).

Основні твори

Флотський комірець: Оповідання. Дн., 1957; Курсанти: Повість. Дн., 1960; Сьогодні ми не на параді: Повість. К., 1963; Це трапилось у нашому місті: Повісті та оповідання. Дн., 1967; Хлопці з Першої Червонофлотської: Оповідання. Дн., 1988; Окупація. Дн., 1999; Потомству в пример: Докум. повесть. Огненный путь Анны Смирновой: Рассказ-быль // Крила. 2002. № 1–2; Земляки: Роман. Дн., 2004; Слово має любов: Роман. Дн., 2011.

Рекомендована література

1. Миколаєнко М. На крутому перевалі: Б. Карапишу – 60 // Зоря. 1989, 2 серп.;
2. Кириченко Ю. Слово не зна вихідних // Там само. 1991, 20 лют.;
3. Нікуліна Н. Борислав Карапиш, або Додаток до «Штрихів до портретів» // З любові і муки... Дн., 1994.

Л. Н. Степовичка

Бібліографічний опис:

Карапиш Борислав Тимофійович / Л. Н. Степовичка // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2012. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-9656>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).